

Forslaget blev Lov. Og Resultatet af de to siden forefaldne Valg er i store Træk, at de gamle Partilinjer er lidet forandrede; Kvinderne har delt sig mellem dem nogenlunde i samme Forhold som Mænd. Men Partilinjerne er blevne svagere og løsere. Partidisciplinen kan ikke længer opretholdes saa militarisk strengt som tidligere. Kvinderne har brudt dens Magt. Det nytter ikke „Partiet“ at byde dem hvilken som helst Kandidat. Er han en Mand, til hvis Karakter de ikke har Tillid, saa smelder Partipisken forgæves. De stemmer ham ned. Karakter sætter de over Evner. Manden skal være til at stole paa. Han skal være en Mand, ikke bare en Hjerne paa Toppen af et Siv eller i Midten af en Svamp. Og han skal være en Mand, som man kan have Agtelse for som Personlighed. Han skal ikke aandelig se ud, som om han var trukken op af Rendestenen. Det har vist sig, at hæderlige, brave Mænd foretrækkes for evnerige og snedige, men karakterløse Personer. De gamle Rævepolitikere er næsten blevne satte helt uden for det offentlige Liv. Særlig virkede de sidste Valg i saa Henseende rensende. Det nye Parlament savner mange af de velkendte Førersigter, men ikke ét, ved hvilket der ikke klæbede Mistillid og Mistro. Kvindernes Deltagelse betyder saaledes absolut en moralsk Renselse af det offentlige Liv, uden at det intellektuelle Niveau paa nogen Maade synker. Det er kun Usseldommen og Uhæderligheden, som fejles ud af de kvindelige Koste.

Dette Kvindernes Oprør mod den absolute Partidisciplin har ogsaa givet Mændene Mod til at befri sig fra den, saaledes at Partierne nu ved, at de ikke tør byde hvadsomhelst; de kan ikke længer regne paa deres Vælgere som Maskiner eller Kvæg, der kan drives til Valgurnen ved Piskesmæld og Tilraab. Eølgen heraf kan naturligvis blot være til Politikens og Samfundets Gavn.

Paa samme Vis hænder det ofte, at Kvinderne (og Mændene følger deres Eksempel) stemmer for Modpartiets Kandidat, dersom de har mere Tillid til ham som Statsmand end til deres eget Partis, selv om de er for dettes Principer. De ved, at Principerne lige saa let kan blive til Skade som til Gavn. Alt afhænger af de Mænd, som iværksætter dem.

Gennemgaaende har saaledes Kvindernes Deltagelse ogsaa her virket rensende og forædlende. Valgene foregaar med større Ro og Alvor end forhen. Folkemøderne er mere „gentlemanlike“ i deres Tone. Den offentlige Diskussion er løftet flere Trin op. I det hele er det offentlige Liv blevet værdigere ved Kvindernes Deltagelse deri. Og, hvad enten det opfattes som et Onde eller et Gode — og derom kan Meningerne være delte —, Kvinderne tager mere Hensyn til Person end til Sag ved Valgene. Da Mændene gør det modsatte, vil i hvert Fald Modvægten fra Kvindernes Side være gavnlig.